

Meris

Srena dats die mareminne
 Physiologus die heuet inne
Datli dinghen wijs gheleke
Goter nauen sekerlike
Groot sijn si en hyselike ghedaen
Met langhen hare sond' waen
En dat lecht en groef mede
Met haren kinde es h' sede
Die si in haren arme drage
Heeft menle ghesien in somē dage
Want si soghen als vrouwe phien
Saphede als lile sien
Werpen si hem een ydel vat
Ende die wile dat si handele dat
Ontvlien si der mareminnen
Adelus boec doet ons bekinne
Dat si gedawet als aerne sij mede
En oec na ander vissche sede
Sijn si gheselvet en gestriert
Die hem mede stieren ter vaert
Een luid hebli so dor soete
Als sayman niet goeder moete
Gout horen so nes gheen man
Die des slapens ontwisthe an
So verdrinckse ende sauen
Men vincte ter sommigh' vren
In seelven en somwile in ruere
Some die kenne hare maniere

